

Szegedi Ítéltábla

Bf.I.240/2024/25.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2024. szeptember 9. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A kábítószer birtoklásának büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Szegedi Törvényszék 2024. január 11. napján kihirdetett 1.B.48/2023/18. számú ítéletét *helybenhagyja*.

Felhívja Terhelt1 vádlottat és személy érdekeltet, hogy amennyiben a kiadni rendelt bűnjeleket a határozat közlésétől számított 3 (három) hónapon belül nem veszi át, akkor azok az állam tulajdonába kerülnek.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 167.005,- (százhatvanhétezer-öt) forint bűnügyi költség megfizetésére az államnak a benyújtól szerint, míg 249.882,- (kettőszáznegyvenkilencezer-nyolcszáznyolcvankettő) forint bűnügyi költséget az állam visel.

A bíróság Terhelt1 vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe az általa 2024. január 12. napjától 2024. szeptember 9. napjáig letartóztatásban töltött időt is beszámítja.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság Terhelt1 vádlott bűnösségét kábítószer birtoklásának büntetében [Btk. 178. § (1) bekezdés 5. fordulat, (2) bekezdés c) pont] állapította meg. Ezért őt 8 év szabadságvesztésre és 8 év Magyarország területéről történő kiutasításra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg azzal, hogy a vádlott a

kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részét kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[2] A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által 2022. augusztus 29. napjától 2024. január 11. napjáig fogvatartásban töltött időt beszámította.

[3] Rendelkezett a bűnjelekről, kötelezte a vádlottat 1.689.213,- forint bűnügyi költség megfizetésére, míg 2.361.483,- forint bűnügyi költségről megállapította, hogy azt az állam viseli.

[4] Az elsőfokú ítélettel szemben a vádlott védője jelentett be fellebbezést enyhítés érdekében.

[5] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.318/2023/24. szám alatt az elsőfokú ítélet Be. 593. § (3) bekezdés, (5) bekezdés, (5a) bekezdés és (7) bekezdés, illetőleg a Be. 606. § (3) bekezdése szerinti korlátozott felülbírálatát indítványozta azzal, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok betartásával, hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le.

[6] A tényállást tekintve indítványozta azon megállapításnak a jogi indokolásba utalását – elsőfokú ítélet [6] bekezdés –, hogy a legfoglalt kábítószer hatóanyag tartalma a minősítést megalapozó értékhatár hányszorosa volt.

[7] Indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[8] A védő fellebbezése írásbeli indokolásában a fellebbezést fenntartva a vádlott esetében a büntetés kiszabása során kérte figyelembe venni, hogy a vádlott kiszolgáltatott helyzetben volt, elvesztette gyermekét és egy ilyen helyzetben jutott el a bűncselekmény elkövetéséhez. Büntetlen előéletű, idős korú, magatartását megbánta. Enyhítő körülmény a jelentős időmúlás, mivel a bűncselekmény elkövetése óta több mint két év eltelt, mely idő alatt a vádlott letartóztatásban volt idegen országban, melynek sem a nyelvét, sem a kultúráját nem ismeri.

[9] Figyelemmel az enyhítő körülmények nagy számára, álláspontja szerint lehetőség van a büntetés enyhítésére.

[10] A fellebbezés alaptalan.

[11] Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző eljárást a bejelentett fellebbezés tartalmára figyelemmel, a 2017. évi XC. törvény (Be.) 583. § (3) bekezdés a) pontja és a Be. 590. § (3) bekezdése alapján, az ott írt korlátok között bírálta felül.

[12] Ennek során megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást az eljárási szabályok betartásával, hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le.

[13] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát nem vizsgálja, és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, ha a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be.

[14] A vádlott személyi körülményei azonban nem képezik a történeti tényállás részét, azok a korlátozott felülbírálat mellett is helyesbíthetők [Be. 571. § (3) bekezdés a) pont].

[15] Erre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú ítélet [2] bekezdéséből mellőzte annak megállapítását, hogy a vádlottnak tartós megbetegedése nincs, tekintettel arra, hogy a büntetés kiszabása során a vádlott esetleges tartós megbetegedése értékelhető enyhítő körülményként.

[16] Osztotta a másodfokú bíróság a fellebbviteli főügyészség álláspontját, mely szerint az elsőfokú ítélet [6] bekezdésének utolsó mondatrésze – a lefoglalt kábítószer hatóanyag tartalma a minősítést megalapozó értékhatár hányszorososa – jogi következtetés és a jogi indokolásba tartozik, ezért e megállapítást a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján oda utalta.

[17] Ez nem eredményezte a tényállás érdemi változását, a korlátozott felülbírálat ellenére ez a korrekció megengedett az egységes bírói gyakorlat alapján (EBD.2019.B.20.).

[18] Az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásból helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is törvényes.

[19] Az ítéltábla a jogi indokolást – elsőfokú ítélet [10] bekezdés – kiegészítette azzal, hogy a heroin a 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet K1 jegyzék 61. pontja értelmében kábítószernek minősül.

[20] Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülmények kiegészítésre és helyesbítésre szorultak:

[21] A vádlott bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomása a tettenérésre figyelemmel nem nyomatékos enyhítő körülmény, további enyhítő körülmény – kisebb súllyal – az időmúlás figyelemmel arra is, hogy az elsőfokú ítélet kihirdetése óta is több mint egy év eltelt.

[22] Mellőzte a másodfokú bíróság súlyosító körülményként értékelni, hogy a kábítószer hatóanyag tartalma a minősítést megalapozó mértéket – helyesen –

tizenkétszeresen haladta meg, tekintette arra, hogy e minősítés esetében nincs felső határa a mennyiségnek. Ez a körülmény a cselekmény tárgyi súlyánál vehető figyelembe.

[23] Az így helyesbített bűnösségi körülmények mellett nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az előkészítő ülésen beismerő vallomást tevő vádlottal szemben az enyhítő körülmények túlsúlyára figyelemmel az ügyészi mértékes indítványtól a vádlott javára eltérve nyolc év szabadságvesztést szabott ki. A szabadságvesztés tartama arányos, annak lényeges enyhítésére az ítéltábla nem látott indokot.

[24] Helyes az enyhébb végrehajtási fokozat meghatározása a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján, amely így a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján börtön.

[25] Helyesen szabott ki az elsőfokú bíróság a vádlottal szemben kiutasítást, azonban annak indokával adós maradt.

[26] A 2012. évi C. törvény (Btk.) 59. § (1) bekezdése értelmében azt a nem magyar állampolgár elkövetőt, akinek az országban tartózkodása nem kívánatos, Magyarország területéről ki kell utasítani.

[27] A vádlott ország állampolgár, aki Magyarország területén súlyos megítélésű bűncselekményt követett el.

[28] Ezért helyes a vádlott kiutasítása a Btk. 59. § (1) bekezdés, 60. § (1), (2) bekezdés alapján, annak tartama is arányos.

[29] Helyes a bűnjelekről való rendelkezés azzal, hogy a kábítószer elkobzásának jogszabályi alapja a Btk. 72. § (1) bekezdés c) pontja, a d) pontra utalást az ítéltábla mellőzte.

[30] Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott illetőleg személy érdekelt tulajdonát képező ingóságokat a lefoglalás megszüntetése mellett a tulajdonosoknak rendelte kiadni.

[31] E rendelkezéssel összefüggésben az ítéltábla a 2024. március 1. napjától hatályos Be. 321. § a) bekezdése alapján felhívta a vádlottat és személy érdekeltet, hogy amennyiben a kiadni rendelt bűnjeleket a határozat közlésétől számított három hónapon belül nem veszi át, akkor azok az állam tulajdonába kerülnek.

[32] A másodfokú eljárás során a lefoglalt gépkocsi tárolási díjával 167.005,- forint bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére az ítéltábla a vádlottat kötelezte a Be. 574. § (1) bekezdés és a Be. 613. § (1) bekezdése alapján, míg 249.882,- forint bűnügyi költséget az állam viseli a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján.

[33] Az ítéltábla a szabadságvesztésbe a vádlott által 2024. január 12. napjától 2024. szeptember 9. napjáig letartóztatásban töltött időt beszámította a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján.

[34] A végzés ellen a Be. 458. § (2) bekezdés a) pontja alapján nincsen helye fellebbezésnek.

Szeged, 2024. szeptember 9.

Dr. Benedek Tibor sk.

Sefta Márta dr. sk.

Dr. Joó Attila sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.240/2024/25. számú végzése és a Szegedi Törvényszék 1.B.48/2023/18. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett.

Szeged, 2024. szeptember 9.

Dr. Benedek Tibor sk.

a tanács elnöke